

indse, ligesaa lidt som jeg kan fremsføre juridiske Beviser for, at, naar det er muligt, at en Industri kan bestaa, den saa ogsaa vil bestaa, og dog var dette Sidste maaste snarere muligt, thi det kunde nok være, at jeg kunde fremskaffe et Dokument, hvorved de danske Sukkerraffinaderier, naar Sligt gik igjennem, forpligtede sig til at anlægge en stor Farin-fabrik. Om dette vilde blive taget for gyl-digt, veed jeg ikke.

Ordføreren (Matzen): Med Hensyn til disse Spørgsmaal om Sukkertolden kan jeg i det Væsentlige indskrænke mig til at hen-vise til den høitærede Finantsministers Ud-talelse. Jeg tror, at den vil bekræfte den Opfattelse, jeg før tillod mig at gjøre gjæl-dende. Naar den sidste ærede Taler frem-hævede den Interesse, som Sukkerprodukt-ionen havde for Landbruget, antager jeg ikke, at Nogen vil benegte den. Jeg tror, at den Erkjendelse mere og mere vil bryde sig Vei, at vi maa sørge for at forædle Landbrugsprodukterne og derigjennem skaffe Kapitalen frem; men et andet Spørgsmaal er jo, om det Forslag, det ærede Medlem stiller, vittelig vil gaa ud paa det. Hvis der blev stillet et Forslag, ifølge hvilket f. Ex. det Sukker, der indføres til at lave disse Fariner af, skulde have en lavere Told, ja da kunde der jo være Spørgsmaal om, at det, f. Ex. naar det Anlæg, som det ærede Medlem omtalte, traadte i Virksomhed, saa kunde indrettes saaledes, at særlig det Sukker, der anvendes der, fik en lavere Told, men at give Sukker af en vis Bestaaffenhed over-hoved en lavere Told uden Hensyn til, om det anvendtes til det ene eller det andet Diemed, er Noget, jeg før mit Vedkommende ikke kan være med til, fordi det forekommer mig, at det gaar ud over det Formaal, det ærede Medlem omtalte. Men det anser jeg ogsaa for at være et Fremtidsspørgsmaal, som der endnu ikke foreligger de tilstrækkelige Momenter til at afgjøre. Det er selvfølgelig en Anthynding, som jeg kun giver paa egne Begne, uden at den i nogensomhelst Hen-seende fremtræder som Udvalgets.

Jeg takker meget den ærede Finants-minister for hans Udtalelser angaaende Tolden paa de fabrikerede Tobakker. Jeg tror, at disse Udtalelser ville hde deres Bi-drag til den Taknemlighed, som den danske Industri og det danske Haandværk skylder den ærede Finantsministers Bestræbelser, og jeg tror særlig at kunne henvise til den ærede Finantsministers Udtalelser ligeoverfor min ærede Nabo tilhøire (Breinholt). Det ærede Medlem fremhævede, at, naar jeg havde om-talt den høiere Bestyttelse for de fabrikerede

Tobakker, som vore Nabolande havde, var det irrelevant, om Bestyttelsen var 10 eller 42. Ja, til en vis Grad kan det være irre-levant, naar først Tolden naaer saa høit op, at den umuliggjør Import, men der kan paa den anden Side ogsaa være en Grændse, indenfor hvilken den er relevant, eftersom Mulighed af Import og Export ikke er udelukket. Jeg skal tillade mig at henvise til et Exempel, som jeg ved de Underøgelser, jeg har anstillet om denne Sag, er bleven gjort opmærksom paa. Da Thydsland i 1879 satte sin høie Told paa Tobak til 42, var det selvfølgelig i det Væsentlige det Samme som et Indførelsesforbud. Det gik saa ud over Holland, og hvad gjorde de hollandske Fa-brikanter? Ja, nogle flyttede over til Thyds-land, og andre søgte andre Afsetningsveie; de søgte derhen, hvor der ikke var sat denne samme høie Told, og Danmark var da na-turligvis et af de Lande, hvor de først kom hen. Efter 1879 steg da Indførelsen af hollandsk Tobak hos os fra 75,000 Pbd. til nogle og halvfemsfindstyvetusind Pbd. og har siden den Tid holdt sig paa dette Stand-punkt, og saamtidig er det betegnende, at den thydske Tobak, som vi tidligere havde pleiet at faae, svandt ned til 12,000 Pbd. om Aaret. Altsaa, Thydsland konsumerede saa meget Mere, og i Holland maatte man søge andet-steds hen, og kom da til Danmark. Jeg tror, at det viser, at saadanne Toldsatser, som udelukke enhver Import, have Betydning ogsaa for vor Fabrikation, eftersom det er nødvendigt for os med saadanne høie Told-satser at exportere; men paa den anden Side tror jeg, at det er givet, at, naar vi kun have en Told af 5 Ore, vil det ingenlunde være umuligt at importere, og Forholdet er altsaa det, at, medens de høie udenlandske Toldsatser umuliggjøre Export, ville vore lave Satser muliggjøre Import. Saa hen-viste det ærede Medlem til, at vore Tobaks-fabriker stode sig godt, og at man ikke her kjendte til forarmede Fabrikanter. Ja, det tror jeg i og for sig ikke er nogen Skade til, at der er Forretninger her i Landet, som betale sig, som havde indbringe Forretnings-mændene en Formue og tillige sætte dem istand til at virke for de Arbeidere, de have i deres Tjeneste. Men det er jo altsam-man kun under Forudsætning af, at vi be-holde den Told, som vi have. Det fore-kommer mig, at alle de Argumenter, som det ærede Medlem anførte, gik ud fra de bestaaende Toldsatser, og viste, at saa var der ingen Fare, saa vare Fabrikanterne vel stillede, og saa kunde man i det Hele føle denne Fabrikations Tilværelse betrygget. Men det forekommer mig, at det ærede Med-